

ТАРАС БУЛЬБА-БОРОВЕЦЬ
(9.03.1908 - 15.05.1981)

ЛЕВЧЕНКО, ШМАТОК

ЯК ВСЕ ПОЧИНАЛОСЬ:

- Тарас Бульба(старші діти у родині прозвали його за ніс картоплиною), Чуб, Гонта – псевдоніми.
- Розповіді діда Юліана про предка Боровців, який воював на боці гетьмана Мазепи проти Петра I могли підштовхнути хлопця до революційної діяльності.
- **Зима 1932-1933** - він створює молодіжну підпільну організацію **«Українське Національне Відродження»**. Мета – культосвітня робота.
- Сам займався письменництвом: "Пан депутат у Сеймі" (висміювання польської парламентарно-демократичної системи) => ув'язнення в концтаборі для політв'язнів «Берега Картузька».

ПОРТРЕТИ

- **Червень 1940** - Урядом УНР в екзилі Т.Боровець був призначений командиром майбутньої Української Повстанчої Армії «Поліська Січ»
- ▣ **28 червня 1941 року видав наказ про створення повстанських загонів. Саме цю дату й вважають днем народження УПА «Поліська Січ». Станом на 1941 рік чисельність УПА «Поліська Січ» сягала 10 000 бійців.**
- ❖ Офіційно розпущена в листопаді 1941, фактично продовжила діяльність (підпільно).
- ✓ **20.07.1943** - Т.Бульба-Боровець підписав наказ про перейменування УПА в Українську Народну Революційну Армію.
- **1 грудня 1943 - жовтень 1944** - отаман був заарештований і відправлений до концентраційного табору Заксенхаузен.
- ▣ **Березнь-травень 1945** - був командиром парашутно-диверсійної бригади „Групи Б" Української Національної Армії в Німеччині.

УПА

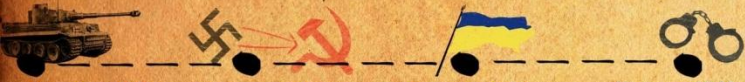
Український інститут національної пам'яті

UKRAINE CRISIS media center

Design: Artem Davydenko

український визвольний рух 1940–1960-х років

1 вересня 1939 Початок Другої світової війни

22 червня 1941 Напад нацистської Німеччини на СРСР

30 червня 1941 Акт відновлення Української Держави у Львові

5 липня 1941 гестапо арештує лідерів Організації Українських Націоналістів (революційного або «бандерівського» крила)

ГОЛОВНІ КОМАНДИРИ

Підполковник Василь Івахів «Сом»

(грудень 1942 – травень 1943)

Полковник Дмитро Клячківський «Клим Савур»

(травень 1943 – грудень 1943)

Генерал-хорунжий Роман Шухевич «Тарас Чупринка»

(грудень 1943 – березень 1950)

Генерал-хорунжий Василь Кук «Леміш»

(Червень 1950 – Травень 1954)

ПЕРЕХІД ДО ПІДПІЛЬНОЇ БОРОТЬБИ:

Через лави УПА пройшло бл. 100 тис. осіб. За участь в підпіллі чи його підтримку реперсовано бл. 500 тис. осіб

ТЕРИТОРІЇ, НА ЯКИХ ДІЯЛА УПА (1944 рік)

ВТРАТИ УПА ТА ПІДПІЛЛЯ

153 тис. вбито під час каральних акцій

134 тис. арештовано

200 тис. вивезено в Сибір

*за підрах. рад адміністрації у 1944-1953 рр.

ОСТАННІЙ БІЙ – 12.04.1960 НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ

ОБЛИЧЧЯ ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ

Мирослав Симчич – «Кривоніс». Сотенний УПА, командував переможним боєм сотні УПА проти батальйону НКВД під Космачем у 1945. У бою був ліквідований підполковник Олексій Дергачов, що керував депортацією кримськотатарського народу

Дмитро Карпенко – «Яструб». Старший лейтенант Червоної армії з Полтавщини. Утік з німецького полону. В УПА став командиром сотні і куреня. Загинув у бою з підрозділами НКВД 17.12.1944. Перший Лицар Золотого хреста бойової заслуги 1 класу – найвищої нагороди УПА.

Катерина Зарицька – «Монета». Організатор і керівник Українського Червоного Хреста. Зв'язкова Головного командира УПА Романа Шухевича.

Ілля Обершин – «Кобзар». Повстанець, який найдовше вів боротьбу проти радянської влади. Вийшов з підпілля 3 грудня 1991 року після оголошення результатів Всеукраїнського референдуму.

